

РЕШЕНИЕ

№ 5345

гр. София, 22.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 27.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4089** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 125 от Закона за държавния служител.

Образувано е по искова молба от В. Т. С. с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място] и чрез адв.Г. от САК, срещу Изпълнителна агенция за по околна среда (ИАОС), с БУЛСТАТ[ЕИК] и седалище в [населено място], първоначално за сумата 21 745, 20 лв., изменена на основание чл.214, а.1 ГПК на 16 920 лв., представляващи обезщетение за 6 месеца по 2 820 лв. - времето, през което ищцата е останала без работа поради незаконосъобразността на Заповед № ЧР 61/19.01.2021 г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по околна среда, за прекратяването на служебното ѝ правоотношение с агенцията, отменена по съдебен ред с Решение № 3991/17.06.2021 г. на АССГ, влязло в сила на 22.12.2021 г.

В исковата молба се претендира, че в 6-месечен срок от датата на прекратяване на правоотношението - 19.01.2021 г. и до датата на окончателната отмяна на Заповед № ЧР 61/19.01.2021 г. с решението на съда, ищцата не е заемала длъжност по служебно или трудово правоотношение. Претендира се и присъждането на законната лихва върху главницата, считано от датата на влизане в сила на решението за отмяна-22.12.2021г.

Искът е с правно основание чл. 121, ал.1, т.3 вр. чл.104, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл), във връзка с чл.203 и сл. от АПК.

В ход по същество и в писмена защита от адвокатата се претендира основателност

изцяло на исковата претенция. Ищецът претендира присъждане на разноски по списък - л. 145-146 от делото-за адвокатско възнаграждение в размер на 1 500 лв.

Ответникът - Изпълнителна агенция по околна среда (ИАОС), в писмен отговор след уточнението на исковата претенция, признава осъществена първата предпоставка по чл.104, ал.1 ЗДСл, а именно - незаконността на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца, не са оспорени представените доказателства за оставането на ищеца без работа. Твърди, че искът е неоснователен и следва да бъде оставен без уважение, поради липса на доказателства за реално претърпени имуществени вреди. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, като се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита исковата претенция за основателна и доказана.

По делото се приеха писмените доказателства, приложени към исковата молба и тези, представени от ответника - извлечения от фишове за размера на месечното възнаграждение за длъжността на ищцата. За изясняване на спора от фактическа страна, по делото е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице С. Д. - К., което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание се установи, че индивидуалната работна заплата на длъжността „Главен директор“ на Главна дирекция „Лабораторно- аналитична дейност“ при ИАОС правилно е определена в размер на 2820 лв. тъй като попада в интервала между минимално и максимално предвидения размер на заплатата за длъжността. Заплатата е определена съобразно Наредба.за заплатите на служителите в държавната администрация и вътрешните правила в ИАОС при съобразяване на длъжностното ниво, наименованието на длъжността и образователната степен.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна приема следното:

Със Заповед № ЧР 61/19.01.2021 г., издадена от изпълнителния директор на ИАОС е прекратено служебното правоотношение с В. Т. С. за длъжността „главен директор“, ранг I младши , в Главна дирекция „Лабораторно- аналитична дейност“ при Изпълнителна агенция по околна среда.

Административният акт е обжалван пред съда и отменен е Решение № 3991/17.06.2021 г. на Административен съд - София град, оставено в сила решение № 13173/22.12.2021 г. на ВАС, представени по делото. , с което оставя в сила съдебния акт на Административен съд - София град. Решението на Върховен административен съд, следователно, незаконосъобразността на заповедта е установена по съдебен ред със сила на присъдено нещо на 22.12.2021 г.

Видно от представено писмено доказателство, справка с изх. № 1046-

40-

1253#1/05.05.2022г., издадена от НОИ, за периода от месец 01.2021 г. до месец 07.2021 г., ищцата е получила парично обезщетение за безработица, в справката е пояснено, че се касае за лица, получили обезщетение за оставане без работа поради незаконно уволнение. Тези данни се установяват и от представените копия на служебна /стр. 119-124 от делото/ и трудова книжка /стр. 125-129 от делото/, че за периода 19.01.2021 г. - 22.12.2021 г., В. Т. С. не е работила по трудово или друго служебно правоотношение .

Следователно, в периода от прекратяване на правоотношението до датата на влизане в сила на съдебното решение за отмяна на заповедта, ищцата не е заемала длъжност по трудово или служебно правоотношение.

Съгласно чл. 104, ал. 1 ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението, изчислени въз основа на основната заплата, съответно основното възнаграждение.

За да бъде уважен иск с правно основание чл. 104, ал. 1 ЗДСл, следва да се установи кумулативното наличие на следните предпоставки: отмяна на прекратяването на служебното правоотношение поради неговата незаконност; оставане на служителя незаает по служебно или трудово правоотношение; вреда, която се изразява в пропуснатото месечно възнаграждение за времето, през което лицето не е било на служба или е получавало по-ниско възнаграждение; наличие на причинна връзка между вредата и прекратяването на служебното правоотношение.

От изложеното следва, че са налице предвидените по чл.104, ал.1 ЗДСл материално правни предпоставки за присъждането на обезщетение поради незаконосъобразното прекратяване на служебното правоотношение на ищцата за длъжността „Главен директор“ на Главна дирекция „Лабораторно- аналитична дейност“ при ИАОС.

По размера на исковата претенция:

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, обезщетение се дължи в размер на основната заплата на държавния служител, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца.

Моментът на признаването на уволнението за незаконно е датата на влизане в сила на решение № 3991/17.06.2021 г., по адм. д. № 1500/2021 г. по описа на Административен съд София-град - 22.12.2021 г. Видно от исковата молба, първоначално е предявен размер на обезщетението от 21 745 лв., за 6 месеца, който въз основа на представените доказателства и направеното искане за изменение в размера искът за сумата от 16 920 лв., следва да бъде уважен изцяло в претендирания размер Основателността на главния иск обоснова и основателност на акцесорния иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на законна лихва върху сумата на обезщетението. При определяне началния момент на акцесорното задължение за лихва следва да се съобрази т. 4 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2005 г. на ОСГК на ВКС по т.гр.д. № 3/2004 г., което е задължително за съдилищата и според което при незаконни актове на администрацията, началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове - в случая 22.12.2021г. Това е началният момент на забавата до датата на подаване на исковата молба, Следва да бъде присъдена и съответната законна лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане.

С оглед изхода на спора, на ищеца следва да бъдат присъдени направените разноски. Съдът счита, че възражението за прекомерност на заплатеното адвокатско

възнаграждение е основателно, с оглед фактическата и правна сложност на делото. Като съобрази минималния размер в чл.8, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът счита, че на ищеца следва да се присъдят разноски в размер -1 176 лв.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по околна среда (ИАОС), с БУЛСТАТ[ЕИК] и седалище в [населено място], да заплати на В. Т. С. с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място] , сумата от 16 920 лв. (шестнайсет хиляди деветстотин и двайсет) лева за обезщетение на основание чл.104, ал.1 от Закона за държавния служител - за 6 месеца по 2820 лв. - времето през което е останала без работа поради незаконосъобразното прекратяване на служебното ѝ правоотношение с агенцията за длъжността „главен директор“, ранг I младши, в Главна дирекция „Лабораторно- аналитична дейност“ при Изпълнителна агенция по околна среда със Заповед ЧР 61/19.01.2021 г., издадена от изпълнителния директор на ИАОС , ведно със законната лихва върху обезщетението, считано от 22.12.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по околна среда (ИАОС) с БУЛСТАТ[ЕИК] и седалище в [населено място], да заплати на В. Т. С. с ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], сумата от 1 176 лв. (хиляда сто седемдесет и шест) лева за разноски по делото. Решението може да бъде обжалвано пред върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: